

Läget i Stockholmsregionen 2016 – uppföljning av RUFS 2010

Det är tydligt att regeringens politik har en positiv effekt på Stockholmsregionens utveckling. Bostadsbyggandet i regionen landade under förra året på rekordnivåer och sysselsättningen är fortsatt hög. När det gäller bostäder så blir det allt tydligare att ett bostadspolitiskt mål på mellan 9 - 16 000 för Stockholmsregionen är för lågt och målet borde ligga på mellan 20-30 000. Mer måste göras för att få fram fler bostäder snabbt. Det behövs insatser på alla nivåer. Regeringens 22-punktsprogram är ett bra första steg men fler åtgärder krävs för att den höga efterfrågan på bostäder ska kunna tillgodoses.

Miljöpartiet delar visionen om Europas mest attraktiva storstadsregion. Öppenhet och tolerans har varit och är centrala värden för vår regions konkurrenskraft. Detta tydliggörs i RUFS 2010 mål om öppen och tillgänglig region, liksom i att målet att vara en ledande tillväxtregion kräver öppenhet mot omvärlden. Under 2015 kom rekordmånga flyktingar till Sverige vilket gjorde att regeringen kände sig tvingad att införa tillfälliga gränskontroller. Under 2016 har antalet flyktingar minskat betydligt. Att regeringen inte valt att avskaffa de tillfälliga gränskontrollerna i Öresund är beklagligt då de drabbar Sverige och Stockholm klart negativt. Fokus framåt ska nu i första hand riktas mot att genomföra åtgärder som möjliggör förbättrad och ökad kapacitet i etableringssystemen. Det är naturligtvis även upprörande att höra hur vissa M-styrda kommuner nu går ut och hävdar att de inte kan ta emot den mängd flyktingar med hänvisning till bostadsbrist, när den verkliga orsaken är att man under flera år underlåtit att bygga bostäder alternativt helt enkelt är emot att ta emot flyktingar.

Stockholmsregionen är fortfarande tydligt Sveriges utvecklingsmotor. Denna position är dock på intet sätt ohotad eller något som ska tas för självklar. Det är oroande att vi ser en utveckling där viktiga investeringar skjuts på framtiden och att andelen av BNP som går till forskning och utveckling fortsätter sjunka.

Glädjande är att sysselsättningsgraden stiger. Möjligheten till egen försörjning via ett arbete är viktig inte bara för individen utan även för hela

regionens utveckling. Däremot ser vi att mer insatser skulle behöva göras för att minska arbetslösheten bland ungdomar och utrikes födda. Aktiva åtgärder så som till exempel snabbspår inom sektorer som vård, bygg med flera, är centralt för att kunna möta inflyttningen av flyktingar. Landstinget bör både som arbetsgivare och som aktiv samarbetspartner till många av länets högskolor bidra till att utrikes föddas kompetens tas tillvara.

Inom området för miljö och klimat ser vi en fortsatt oroande utveckling. Att fler åker i kollektivtrafiken är en naturlig följd av att fler flyttar in. Däremot ser vi att kollektivtrafikens andel av de motoriserade resorna minskar. En sådan utveckling är inte förenlig med målet om en klimatneutral region. På samma sätt är det tydligt hur den ökade biltrafiken också påverkar människors hälsa negativt genom ökade utsläpp av skadliga partiklar.

Vi vidhåller även att regionens klimatpåverkan bör mätas också i ett konsumtionsperspektiv istället för som nu i rena produktionssiffror. I den senare modellen underskattas Stockholmsregionen på grund av sin låga andel industri och höga förvärvsinkomster.

Till sist vill vi understryka behovet av att Stockholms läns landsting skyndsamt kommer vidare i arbetet med tillskapande av en region. En regionbildning skulle ge betydligt större muskler i arbetet med att hantera de utmaningar vi ser att regionen står inför de kommande åren.